

มาตรการในการจัดให้มีและควบคุมการประกอบกิจการตลาด
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

THE MEASURE FOR PROVIDING AND CONTROLLING OF MARKET
OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION FOR PEOPLE WELL-BEING

อรุณ ขยันหา^{1*} ศิริวรรณ วิสุทธิตนกุล² และธีรวุฒิ เกตุลอย³

¹สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

²สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

³อดีตรองสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

Aroon Kayanha^{1*}, Siriwan Wisutthirattanakun² and Teerawut Ketloy³

¹Political Science Department, Faculty of Humanities & Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

²Public Administration Department, Faculty of Humanities & Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

³A Former Member of the Sub-district Administrative Organizations Council

*Email: swisutthirattakun.nui@gmail.com

Received: 2021-01-28

Revised: 2021-03-03

Accepted: 2021-03-05

บทคัดย่อ

ตลาดเป็นสถานที่ชุมนุมเพื่อซื้อและจำหน่ายสินค้าเป็นประจำหรือชั่วคราวก็ได้ ที่ตั้งของตลาดอาจมีเพียงที่เดียวหรือหลาย ๆ ที่ก็ได้ โดยมากมักตั้งอยู่ใกล้บริเวณศูนย์กลางของชุมชน เพื่อนักพบซื้อขายสินค้าของคนในชุมชน เมื่อมีผู้คนมาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก ตลาดจึงเป็นแหล่งทำให้เกิดมลพิษจำนวนมาก หากไม่มีระบบการควบคุมดูแลที่ดีพออาจทำให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน บทความนี้จะนำเสนอบทบาทและมาตรการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดให้มีและควบคุมการประกอบกิจการตลาดเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในชุมชน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างจากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย แหล่งกำจัดขยะมูลฝอย ที่อาจเป็นอันตรายต่อประชาชนไม่น้อยกว่า 100 เมตร การจัดตั้งตลาดในเขตเทศบาลต้องขออนุญาตต่อนายกเทศมนตรี และในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลต้องขออนุญาตต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พร้อมกำหนดที่ตั้ง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาดอย่างชัดเจน โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะเป็นผู้ออกคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต ขณะที่การขอใบอนุญาตต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียม อย่างไรก็ตามหากผู้ประกอบการ

ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย กฎกระทรวง ข้อกำหนดของท้องถิ่น จะมีการกำหนดบทลงโทษ ทั้งนี้ เพื่อสร้างเป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

คำสำคัญ: การจัดให้มีการประกอบกิจการตลาด ควบคุมการประกอบกิจการตลาด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

ABSTRACT

The market is a gathering place to buy and sell goods regularly or temporarily. Location of the market can be one or more locations, often located near the community center for meetings and purchasing goods in the community. When there are many people gathered together, the market is a source of pollution. If there is no sound control system, it may lead to adverse consequences such as environmental troubles, noise pollution, etc. Thus, this article presents the roles and measures of local administrative organizations in providing and controlling the market to improve the quality of life of the people.

The Analysis found that the market location must be at least 100 meters away from polluting sources, waste, waste disposal sites that may harm the public. Market establishment in the municipality and sub-district administrative organization area requires permission from the mayor and location establishment, regulations on buildings, and schedule the opening and closing time. The local officer will issue an order for approval or not. An application for renewal of the license must be submitted before the original license expires with a fee. However, if entrepreneurs do not comply, they will be punished. These are to establish the minimum standard as a guideline for developing the quality of life of the people.

Keywords: providing of market, controlling of market, local administrative organization, people well-being

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดรูปแบบหนึ่ง ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในเขตท้องถิ่นเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น ท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารงานตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด (Kayanha, 2016: 76) มีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการและ

กิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดทำบริการหรือกิจกรรมสาธารณะที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง สามารถร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชน

หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการ รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการนั้นก็ได้ (Constitution of the Kingdom of Thailand, 2017: section 250)

ตลาดเป็นหนึ่งในสถานที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการให้แก่ประชาชน โดยการร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการก็ได้ เพื่อให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ อาหาร เป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนดโดยทั่วไป ตลาดสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และทั้ง 2 รูปแบบต้องอยู่ห่างจากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงฆ่าสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย (Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992)) ในปัจจุบันตลาดมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้นตามนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเพื่อแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน และช่วยเหลือธุรกิจ SMEs สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน สถาบันเกษตรกร และประชาชนผู้มีรายได้น้อย ผ่านกลไกตลาดชุมชนให้เป็นช่องทางแก่เกษตรกร และกลุ่มเป้าหมายควบคู่กับการพัฒนาสินค้า OTOP โดยเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจท้องถิ่น (local economy) อันเป็นการวางฐานรากของประเทศในอนาคต (Department of Internal Trade, Ministry of Commerce, Online: <https://www.dit.go.th/en/>)

อย่างไรก็ดี ในทางปฏิบัติแล้วตลาดเป็นสถานที่ของผู้คนที่มีการรวมตัวกันจำนวนมาก มีทั้งผู้ขาย ผู้ช่วยขาย ผู้ส่งสินค้า ผู้ซื้อบริโภคสินค้า ตลาดยังเป็นแหล่งที่มีการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งก่อให้เกิดของเสียและมลพิษจำนวนมาก อาทิ ขยะ น้ำเสียจากการล้างผัก ควันจากการปรุงอาหาร มลพิษทางเสียง เป็นต้น หากตลาดไม่มีระบบการควบคุมดูแลและกำจัดของเสียที่ดีพอ จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนจำนวนมาก เนื่องด้วยตลาดส่วนใหญ่มักตั้งอยู่ในชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นหน่วยงานหลักในการจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม รวมถึงที่จอดรถ (Determining Plans and Process of Decentralization to Local Government Organization Act, 1999: Section 16-17)

เพื่อให้การประกอบกิจการตลาดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกสุขลักษณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องควบคุมกำกับการประกอบกิจการตลาดในเขตรับผิดชอบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน บทความนี้จะนำเสนอมาตรการในการจัดให้มีและควบคุมการประกอบกิจการตลาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพิจารณามาตรการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2542 กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการ เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและอัตราค่าธรรมเนียมอื่น ๆ พ.ศ. 2545 กฎกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของตลาด พ.ศ. 2551 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์

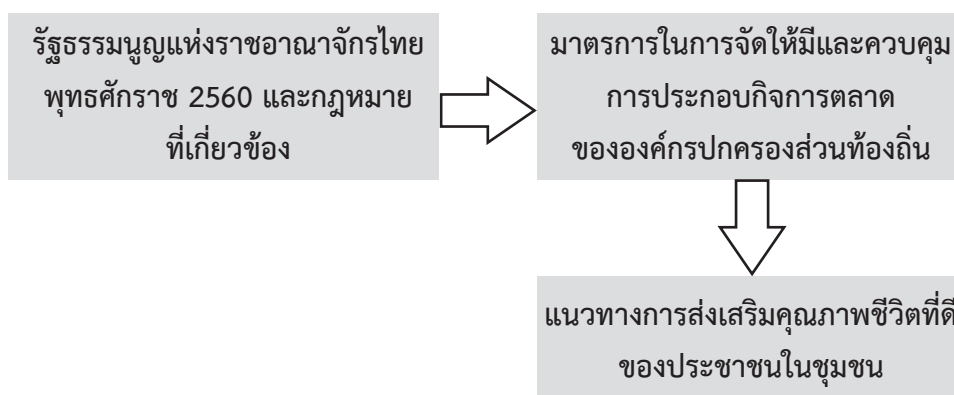
การจัดให้มีและควบคุม หรือกล่าวได้ว่าเป็นการกำกับดูแลการประกอบกิจการตลาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นควรพิจารณาถึงแหล่งที่มาของอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรการในการจัดให้มีและควบคุมการประกอบกิจการตลาดเพื่อกำหนดเป็นแนวทางส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ดังแผนภาพที่ 1

เนื้อหา

มาตรการในการจัดให้มีและควบคุมการประกอบกิจการตลาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำในการปฏิบัติ สามารถพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้ 1) การขออนุญาตจัดตั้งตลาด 2) ผู้มีอำนาจอนุญาตให้จัดตั้งตลาด 3) การออกข้อกำหนดเพื่อการอนุญาตขอจัดตั้งและกำกับการดำเนินการตลาด 4) การออกใบอนุญาต 5) การขอต่อใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต 6) การสั่งพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต 7) ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ 8) การกำหนดโทษ 9) การเปรียบเทียบคดี และ 10) การกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การอนุญาตจัดตั้งตลาด

ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างจากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ไม่น้อยกว่า 100 เมตร เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกัน ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขให้ความเห็นชอบ และห้ามมิให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ดำเนินกิจการตลาดในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่เป็นการดำเนินการของราชการส่วนท้องถิ่น

ภาพที่ 1 กรอบในการวิเคราะห์

ที่ไม่ก่อผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ การขออนุญาตจัดตั้งตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร ต้องยื่นแบบแปลนและแผนผังบริเวณที่ตั้งของอาคารตลาดและอาคารส่วนประกอบอื่นๆ ของตลาดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาและตรวจสอบให้ถูกต้อง (Building Control Act (No. 5), B.E. 2558 (2015) and Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1991)) ก่อนทำการก่อสร้างอาคารตลาด ขณะที่การขออนุญาตจัดตั้งตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารให้ยื่นแผนผังบริเวณที่ตั้งของแผงขายสินค้า ห้องส้วมที่ถ่ายปัสสาวะอย่างล้างมือ และที่รวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณา แนะนำให้ถูกต้อง (Public Health Act, B.E. 2535 (1992) and Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992))

ผู้มีอำนาจอนุญาตจัดตั้งตลาด

ในเขตพื้นที่เทศบาลต้องขออนุญาตจัดตั้งตลาดต่อนายกเทศมนตรี ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลต้องขออนุญาตต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 34) สำหรับหน่วยงานราชการอันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตจัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ได้บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 หรือข้อกำหนดของท้องถิ่นเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด และกฎหมายได้ให้อำนาจ

แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือเพื่อให้หน่วยราชการที่จัดตั้งตลาดปฏิบัติเป็นการเฉพาะราย

การออกข้อกำหนดเพื่ออนุญาตจัดตั้งและกำกับการดำเนินการตลาด

ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจกำกับดูแลตลาด และออกข้อกำหนดของท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด ในประเด็น (Public Health Act, B.E. 2535 (1992)) 1) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผังและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะ 2) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่ การวางสิ่งของ และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการตลาด 3) กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด 4) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญ และการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ กรณีตลาดในเขตเทศบาล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 สำหรับสุขลักษณะของตลาดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่น สุขอนามัยของประชาชน และการรักษาสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลอาจนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วย

สุลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 เป็นแนวทางในการออกข้อกำหนด

ขั้นตอนการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับแบบคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานจากผู้ยื่นคำขอ และตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้อง หากตรวจสอบแล้วพบว่าเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 56) โดยนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มอบหมายให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสุลักษณะของตลาด พิจารณาตรวจและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการอนุญาตหรือไม่อนุญาต (Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992)) หากการตรวจสอบพบข้อบกพร่อง ให้เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข โดยออกเอกสารคำแนะนำให้แก้ไขปรับปรุงสภาพของสถานประกอบการและบันทึกรายงานผลการตรวจสภาพของสถานที่ประกอบการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต อย่างไรก็ตามก่อนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งอนุญาต ต้องให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการอนุญาตจัดตั้งตลาด มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานของตน หลังจากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต แล้วแจ้งผลการพิจารณาพร้อมระบุเหตุผลประกอบการพิจารณาให้ผู้ขออนุญาตทราบ

การต่อใบอนุญาตและการออกใบแทน

ใบอนุญาต

ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ เมื่อยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว ให้ประกอบกิจการตลาดต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด (การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดท้องถิ่น)

การสั่งพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายกฎกระทรวง ข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อผู้รับใบอนุญาต ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด (Public Health Act, B.E. 2535 (1992)) และไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย กฎกระทรวง ข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อ

สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นรับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันที่ปิดคำสั่ง และผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะครบกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (Public Health Act, B.E. 2535 (1992))

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่น กำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์/ วิธีการ/ เงื่อนไข ไม่เกินอัตราที่กำหนด (Ministerial Regulation B.E. 2545 (2002) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992)) และควรออกข้อกำหนดของท้องถิ่นที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดทุกประเภทได้ไม่เกิน 2,000 บาท อาจกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับตลาดแต่ละประเภทแตกต่างกันก็ได้แต่ต้องไม่เกิน 2,000 บาท (ภาคผนวก ข) โดยค่าธรรมเนียมและค่าปรับให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่ไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาตามกำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 20 ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่า

ธรรมเนียมครั้งต่อไป และในกรณีที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า 2 ครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้หยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน (Ministerial Regulation B.E. 2545 (2002) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992))

บทกำหนดโทษ

การดำเนินการกิจการตลาดโดยไม่มีใบอนุญาต ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 71) การฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นเกี่ยวกับเรื่องกำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผังและหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะของตลาด ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 73) การฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้งการระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 73) การฝ่าฝืนกฎกระทรวง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท (Public

Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 68) การฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นเกี่ยวกับเรื่อง สุขลักษณะของผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาด ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 78) การขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการเข้าไปในอาคาร การแนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามข้อกำหนดของ ท้องถิ่น การยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และการเก็บ หรือนำสินค้าที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือ จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญออกจากอาคาร ผู้ฝ่าฝืน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 79) ผู้รับใบอนุญาต ผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกิน วันละ 5,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 84)

การเปรียบเทียบคดี

ในทุกเขตจังหวัดกำหนดให้มีคณะกรรมการ เปรียบเทียบคดี ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด (Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Section 85 (2)) ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึง จำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการ เปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิด

ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย และเมื่อ ได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบคดีแล้ว ให้ถือว่าคดี เลิกกัน (The Criminal Procedural Code of Thailand, Section 37) ถ้าหากผู้ต้องหาไม่ยินยอม ตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงิน ค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวก็ให้ดำเนินคดี ต่อไป

การกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ หน้าที่ในการควบคุมดูแลการดำเนินกิจการตลาด ของผู้ประกอบการและการค้าขาย รวมทั้งการ ดำเนินการของผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาด ภายหลังจากที่ผู้ประกอบการได้รับอนุญาตให้ จัดตั้งตลาดแล้ว ผู้ประกอบการและผู้ขายของ จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตามข้อกำหนดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ การรักษาความสะอาดบริเวณที่ขายของ สุขลักษณะส่วนบุคคล และสุขลักษณะในการใช้ กรรมวิธีการจำหน่าย การประกอบปรุง เก็บหรือ สะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความ สะอาดของภาชนะน้ำใช้และของใช้ต่าง ๆ และ เพื่อให้การควบคุมดูแลการดำเนินกิจการตลาด ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตาม ระเบียบกฎหมาย ข้อกำหนดของท้องถิ่น ได้กำหนด มาตรการในการดำเนินกิจการตลาด การบำรุงรักษา ตลาดผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาด สามารถ สรุปลักษณะในการกำกับดูแลการดำเนินกิจการ ตลาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ดังนี้

(Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Article 17-25) 1) การประชาสัมพันธ์และชี้แจงควรประชาสัมพันธ์และประชุมชี้แจงให้ผู้ประกอบการกิจการตลาดในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้ทราบถึงข้อกำหนดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ทราบขั้นตอนและวิธีการปรับปรุงตลาดให้ถูกต้องตามข้อกำหนด ตลอดจนควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบถึงเนื้อหาในข้อกำหนดและขั้นตอนในการขออนุญาตจัดตั้งตลาดด้วย 2) การสำรวจและตรวจสภาพตลาดควรทำการสำรวจ และตรวจสภาพตลาดในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อกำกับดูแลให้มีการปรับปรุงตลาดแต่ละแห่ง โดยอาจต้องมีการกำหนดระยะเวลาให้ผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุง โดยคำนึงถึงสภาพข้อเท็จจริงของตลาดแต่ละแห่ง ทั้งนี้ โดยไม่ขัดกับบทเฉพาะกาลในกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 3) การติดตามตรวจสอบการดำเนินการหรือการปฏิบัติของผู้ประกอบการติดตามตรวจสอบการดำเนินการกิจการของผู้ประกอบการเป็นระยะ ๆ เพื่อกำกับให้การดำเนินการตลาดให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือตามที่กฎหมายกำหนด (Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992)) ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ติดตามตรวจสอบการดำเนินการกิจการตลาดภายหลังจากที่ได้มีคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงตลาด ในกรณีที่มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจมีหนังสือขมเขย

ผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือ และอาจประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้ใช้บริการตลาดได้ทราบ และในกรณีที่ผู้ประกอบการมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งโดยมีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจขยายเวลาการดำเนินการปรับปรุงได้ แต่หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อาจจะดำเนินการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินคดีแล้วแต่กรณี 4) การดำเนินกิจการตลาด ผู้ประกอบการต้องเปิดและปิดตลาดต้องเป็นไปตามเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด การจัดหาสินค้าในตลาดแต่ละประเภท ต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่ไม่ปะปนกัน เพื่อสะดวกในการทำความสะดวกและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร 5) การบำรุงรักษาตลาด โดยผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 ต้องรับผิดชอบบำรุงรักษาตลาดและรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของตลาดให้ถูกสุขลักษณะ 6) การป้องกันเหตุรำคาญมลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ (Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992), Article 21) และ 7) ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข (Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992))

จากข้อมูลข้างต้น กล่าวได้ว่า มาตรการในการจัดให้มีและควบคุมการประกอบกิจการตลาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีที่มาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ขั้นตอนการขออนุญาตจัดตั้งตลาด ผู้มีอำนาจอนุญาตให้จัดตั้งตลาด การออกข้อกำหนดเพื่อการอนุญาตขอจัดตั้งและกำกับการ

ดำเนินการตลาด การออกใบอนุญาต การขอต่อ
ใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต การสั่ง
พักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม
และค่าปรับ การกำหนดโทษ การเปรียบเทียบคดี
และขั้นตอนการกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด
ดังตารางที่ 1

จะเห็นว่ามาตรการในการจัดให้มีและควบคุม
การประกอบกิจการตลาดขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นต้องอาศัยอำนาจที่ออกตามความใน
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 พระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติ

ตารางที่ 1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการ
ในการจัดให้มีและควบคุมการประกอบกิจการตลาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	มาตรการ
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560	- การอนุญาตจัดตั้งตลาด
- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496	- ผู้มีอำนาจอนุญาต
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558	- การออกข้อกำหนดเพื่อการอนุญาตขอจัดตั้ง และกำกับการดำเนินการตลาด
- พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	- การออกใบอนุญาต
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537	- การขอต่อใบอนุญาตและการออกใบแทน ใบอนุญาต
- พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540	- การสั่งพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542	- ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	- การกำหนดโทษ
- กฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการ เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและอัตรา ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ พ.ศ. 2545	- การเปรียบเทียบคดี
- กฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551	- การกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	

การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติ
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542
กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
กฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการ
เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและอัตรา
ค่าธรรมเนียมอื่น พ.ศ. 2545 กฎกระทรวงว่าด้วย
สุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 กฎกระทรวง
ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในพระราช
บัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เพื่อกำหนด
เป็นเกณฑ์มาตรฐานเดียวกันในทางปฏิบัติ เนื่องจาก
บริบททางสังคมและเศรษฐกิจในแต่ละพื้นที่มีความ
แตกต่างกัน การสร้างเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปจึงเป็น
การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามหลัก
ความเสมอภาคทางกฎหมาย

สรุป

มาตรการในการจัดให้มีและควบคุม
การประกอบกิจการตลาดขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น สามารถพิจารณาจาก การอนุญาต
จัดตั้งตลาดอย่างเป็นทางการของผู้ที่มีความ
ประสงค์จะจัดตั้งเพื่อประกอบกิจกรรมการแลกเปลี่ยน
ซื้อขายในชุมชน ขั้นตอนการขออนุญาตจัดตั้งตลาด
จะทำให้ทราบถึงผู้รับผิดชอบหลักในกิจการตลาด
หนึ่ง ๆ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นมีอำนาจ
อนุญาตจัดตั้งตลาด การออกข้อกำหนดเพื่อการ
อนุญาตขอจัดตั้งและกำกับการดำเนินการตลาด
การออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาตและการ

ออกใบแทนใบอนุญาต อย่างไรก็ตามหากองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และ
ระเบียบที่เกี่ยวข้อง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
มีอำนาจในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอน
ใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ การกำหนดโทษ
ขณะที่การเปรียบเทียบคดี ในทุกเขตจังหวัดจะมี
คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ประกอบด้วยผู้ว่า
ราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการ
ตำรวจภูธรจังหวัด มีอำนาจเปรียบเทียบ และ
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมอบหมายอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย ฉะนั้น
ในภาพรวมการกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด
จึงเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามหลักการกระจายอำนาจ ทั้งนี้เพื่อคุณภาพชีวิต
ที่ดีของประชาชน

อย่างไรก็ดีบทความนี้เป็นการศึกษา
มาตรการในการจัดให้มีและควบคุมการประกอบ
กิจการตลาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ถือเป็น
มาตรการเบื้องต้นในการสร้างแนวทางการส่งเสริม
คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในชุมชน ฉะนั้น
บทความนี้จึงมีข้อจำกัดที่ยังไม่ได้พิจารณา
ในประเด็น แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยหรือ
สิ่งปฏิกูล แนวทางการควบคุมราคาและคุณภาพ
สินค้าในตลาด แนวทางการดูแลด้านความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แนวทางในการ
ประเมินการกำกับดูแลกิจการตลาดขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น และแนวทางในการส่งเสริม
อาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ซึ่งต้องพิจารณ
นโยบายภาครัฐ กฎหมายเฉพาะเรื่อง รวมถึง
ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษา ส่วนท้องถิ่น และแนวทางในการส่งเสริมอาชีพ ในอนาคต ควรพิจารณาแนวทางการจัดการขยะ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนโดยใช้กลไก มูลฝอยหรือสิ่งปฏิภูลขององค์กรปกครองส่วน ของตลาดในชุมชนเป็นฐาน ขณะที่ข้อเสนอแนะ ท้องถิ่น แนวทางการควบคุมราคาและคุณภาพ เชิงนโยบาย ในอนาคตอาจเปิดช่องทางกฎหมาย สินค้าในตลาดชุมชน แนวทางการดูแลด้าน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แนวทางปฏิบัติในการจัดให้มีและควบคุมการ บริเวณตลาดชุมชน แนวทางในการประเมิน ประกอบกิจการตลาดของตนเองเพื่อให้สอดคล้อง การกำกับดูแลกิจการตลาดขององค์กรปกครอง กับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่

REFERENCES

- Building Control Act B.E. 2522. (1979). Retrieved December 2, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)
- Building Control Act (No. 5), B.E. 2558. (2015). Retrieved December 2, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)
- Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2560 (2017). Retrieved December 1, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)
- Department of Internal Trade, Ministry of Commerce. Retrieved December 1, 2021, from <https://www.dit.go.th/en/>. (in Thai)
- Determining Plans and Process of Decentralization to Local Government Organization Act, B.E. 2542 (1999). Retrieved December 2, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)
- Kayanha, A. (2016). **Regional and Local Politics and Government**. Bangkok: Research Center, Krirk University. (in Thai)
- Ministerial Regulation (No. 39) B.E. 2537 (1995) Issued under Building Control Act B.E.2522. (1979).Retrieved December 1, 2021, from <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/>. (in Thai)
- Ministerial Regulation B.E. 2545 (2002) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992). Retrieved December 1, 2021, from <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/>. (in Thai)
- Ministerial Regulation B.E. 2551 (2008) Issued under Public Health Act, B.E. 2535 (1992). Retrieved December 1, 2021, from <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/>. (in Thai)
- Ministerial Regulation (No. 63) B.E. 2551 (2008) Issued under Building Control Act B.E. 2522. (1979). Retrieved December 1, 2021, from <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/>. (in Thai)

Municipalities Act, BE 2496 (1953). Retrieved December 2, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)

Provincial Administrative Organization Act B.E. 2540, (1997). Retrieved December 2, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)

Public Health Act, B.E. 2535 (1992). Retrieved December 2, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)

The Criminal Procedural Code of Thailand. Retrieved December 2, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)

The Subdistrict Councils and Subdistrict Administrative Organisations Act, B.E. 2537 (1995). Retrieved December 2, 2021, from <https://www.krisdika.go.th/>. (in Thai)

.....